

forsætlig urigtig Angivelse, skal betale en Mulct; men den burde da ogsaa fastsættes saaledes, at den kun angik det Tilfælde, hvor der ikke var begaaet nogen større Forbrydelse end den, forsætlig at have gjort en urigtig Angivelse. Jeg troer, at det er aldeles urigtigt, at denne Paragraph er redigeret saaledes, at Mulcten tillige omfatter det Tilfælde, hvor Nogen har gjort falsk Ed, og det troer jeg ogsaa, at de ærede Forslagsstillere ville give mig Ret i, at Redactionen af dette Forslag er uheldig. Jeg skal, da jeg har Ordet, tillige gjøre opmærksom paa, at det ogsaa forekommer mig meget tvivlsomt, om det er rigtigt at anvende Mulct blot for det Tilfælde, at en Skatteyder har fordulgt sin skattepligtige Indtægt. Jeg troer, at Ordet „forsætlig“ ogsaa maa sættes foran denne Sætning, saaledes at man, hvad der jo ikke ligger klart i Ordet „fordølge“, indskrænker Straffen til det Tilfælde, at Skatteyderen forsætlig, altsaa for at bebrage Communen for den Indtægt, den skulde have af hans Indtægter, har fordulgt den skattepligtige Indtægt. Jeg skal saaledes foreløbig stemme imod Litra h. under Nr. 67, men naar Tanken udtrykkes paa en efter min Mening correctere Maade, skal jeg være villig til at stemme derfor.

Schytte: Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) fravaadede meget stærkt at vedtage Forslaget under Nr. 55. Han meente nemlig, at dersom dette Forslag blev vedtaget, saa vilde det modvirke istedetfor at fremme Selvangivelsen. Dette oplyste han med Exempler, og jeg tør ikke modsige, at enkelte Skatteydere, naar dette Forslag blev vedtaget, maaskee ville finde sig mindre tilbøielige til at fremkomme med deres Selvangivelse, men selv om dette skulde være Tilfældet, vilde jeg dog stemme for Forslaget. Jeg mener nemlig, at det ikke er nok at fremme Selvangivelsen, men man maa tillige gjøre Alt, for at den kan blive saa paalidelig og ærlig som mulig, ikke alene subjectivt fra Vedkommendes Side, men ogsaa for, at den bliver erkjendt for at være det i den almindelige Mening. Jeg veed og jeg antager, at det er de Fleste vitterligt, at i de Stater, navnlig England, hvor Indkomstskatten er indført, har Hemmelighedsholdelsen af Selvan-

givelsen netop vakt en meget stærk Opinion imod sig, maaskee med Urette, men nok er det, den er tilstede, og det ligger vist meget nær, naar der er Spørgsmaal om Skatteansættelse o. s. v., at Mistænkeligheden fæster Rod. Jeg troer derfor, at vi saavidt muligt bør holde paa Offentlighed, baade fordi det, hvad den ærede Rigsdagsmand ogsaa indvømmede, stemmer med constitutionelle Former, men ogsaa fordi det maa være os magtpaaliggende at gjøre det klart i den almindelige Mening, at vi have stræbt at fremkalde det Sande og Ærlige. Desuden forekommer det mig at være en temmelig betinget Offentlighed, der her er foreslaet, thi idet man jo vel kan see den antagne Indtægt, kan man jo ikke af de fremlagte Rister see, hvem der har brugt Selvangivelse eller ikke, og det Hele maa altsaa bevæge sig paa Formodningens Gebeet for dem, der have nogen Mistanke om Angivelsens Rigtighed. Selvangivelsen i og for sig anseer jeg for et saa stort Gode, ved Loven, at denne Bestemmelse hos enhver ærlig og honnet Mand vil opveie de Skyggesider, som Indkomstskatten har ved sig, thi den giver ham et Bærn imod at blive forurettet ved Skatteansættelsen, og derfor kan jeg saameget mindre indsee, at der kan være Noget iveien for den Offentlighed, som Udvalgets Forslag under Nr. 55 indeholder. Jeg vil derfor, tværtimod hvad den ærede Rigsdagsmand for Helsingør har ytret, netop anbefale dette Forslag til Forsamlingen.

Varfod: Det er ogsaa de 5 Rd., der nævntes i § 20, som bringe mig til at tage Ordet et Dieblik. Der staaer i § 20, at den, som ved den sidste Skatteligning er ansat til en Indkomstskat af 5 Rd., er valgberettiget. Hvad enten man nu sætter Grændsen ved 4, 5, 6 eller hvilket som helst Tal, vil der naturligviis være en heel Deel, hvis Indkomstskat spiller paa Grændsen, og saamange flere antager jeg, jo lavere Summen er sat. Smidertid er det ikke dette, jeg beskager; men naar jeg tænker mig, at Indkomstskatten i en Deel Aar er opkrævet med et vilkaarligt Tal, ligemeget hvilket, f. Ex. 2 pCt. af Skatteindtægten, og at flere, maaskee et ikke ringe Antal, fordi den er opkrævet med 2 pCt., have været valg-